38.

GEORGI CASPARIS KIRCHMAJERI, P.P.
in Electoral. Acad. Witteb.

DE

DRACONIBUS VOLANTIBUS,

Ac interſperſis ex Natura curioſis aliis,

EPISTOLICA DISSERTATIO

AD VIR. CLARISS.

DN. JOH: DANIELEM MAJOREM,

Phil. ac Medic. Doct. & in inclyta Kilonienſi Holſatotorum Acad. Prof. P. Reverendiſs. Sereniſſimiqve PRINCIPIS-EPISCOPI Lubecenſis Archiatrum Nat. Curioſor. in Germ. Adjunct.

Affinem ac Fautorem Singularem.

WITTEBERGÆ,
Imprimebat MATTHÆUS HENCKELIUS, Acad. Typogr.
ANNO CIƆ IƆC LXXV.

WELLCOME
LIBRARY
INSTITUTE

S. P.

MAGNE MAJOR, MAXIME AMICE:

INexplebilis illa tua fames legendi Naturalia & colligendi facit, ut meritisſimo qvodam nomen *Helluonis* tibi nunc imponam; ſenſu tamen optimo, ac planè Tulliano. Qvod, qvàm appoſitisſimè ad te pertineat, ex ſeqventi Conſulis Romani loco diſces. *In Thuſculano cùm eſſem*, inqvit (3. de finib. 2.) *vellemq; in Bibliotheca pueri Luculli qvibusdam libris uti, veni in ejus villam ut eos ipſe (qvod ſolebam) inde promerem. Qvò cum veniſſem, M. Catonem, qvem ibi eſſe neſcirem, vidi in Bibliothecâ ſedentem multis circumfuſum Stoicorum libris. Erat enim in eô (ut ſcis,) inexhauſta aviditas legendi, nec ſatiari poterat: qvippe qvi nec reprehenſionem qvidem vulgi inanem reformidans in ipsâ curiâ ſoleret legere ſæpè, dum Senatus cogeretur, nihil operæ reipublicæ detrahens, qvò magis tum in ſummo otio maximâq; copiâ, qvaſi HELLUO LIBRORUM, ſi hoc verbo tàm in clarâ re utendum eſt, videbatur. Nec mirum; ſcientia perficit animam; anima enim citrà ſcientiam, veluti caput ſine cerebro dici poteſt.* Hæc Marcus Cicero; qvæ in te omninò qvadrant pleraqve; niſi qvòd animo & ſtudiis, haud moribus Catonem agis. Loqvuntur rarâ eruditione ſcripta tua edita non rarò; & ſilente me, loqvuntur. Loqvitur Holſatiæ Helicon *Kilonium*: loqvitur Naturæ Scrutatorum Concio florentisſima præcipuumqve ſui membrum colit: loqvitur admirandorum operum Naturæ artiumqve Dædaliarum horreum, qvod paras.

Egone agerem Harpocratem, abs te Antagoniſta nuper provocatus libertate philoſophicâ?

Qvindecim, nî fallor, lapſi anni ſunt, cùm Hiſtoriam DRACONIS naturalem Diſſertationi publicæ (ut ſolent Academicarum Lucubrationum Præſides) Reſpondente DN. ANDREA CHRISTOPH. MULLERO, Med. Licent. ad hoc temporis & apud Herzbergenſ. Phyſico, Amico Veteri expoſuiſſem. Relatum erat Româ tunc, Draconem occiſum aliqvem volantem, non ſine vitæ præſentisſimo diſcrimine â Venatore temerario fuiſſe. Qvæſitum inter eruditos de relatione iſthâc; ut qvæ fabulæ, qvàm hiſtoriæ vicinior nonnullis videretur. Res â multis negata, ab aliis probata, â qvibusdam etiam relicta in ſuſpenſo. Reddidit me confidentiorem ad credendum talia, Scriptorum, qvos de navigationibus in varias Orbis habitati partes expeditis legeram, memoria. Ne tamen interim imponeret credulitati fama, commodùm acciderat, ut literas ad me exararet tùm in cauſa pedum MANUCODIATÆ (Paradiſi avem vulgò vocant,) curioſisſimus Vir, P. *CASPAR SCHOTTUS*. Videram nimirum pedibus inſtructas Aves iſtiusmodi non uno aſſervari loco in Summatum aliqvorum Exoticophylaciis. Ut hodiè affinis culpæ error ſit, ſtatuere eas apodes cum *Scaligero*, *Cardano*, *Majolo*, *Aldrovando*, *Gvillandino*, *Nierembergio*, *Jonſtono*, *aliisq;*. Qvid ipſe ſcripſerit gratulabundus; modeſtia me certè mea reprimit hîc publicare. Mitto tibi potius αὐτόγραφον illius, cum præſenti Schediaſmate; ac ut remittas, peto repetoqve.

Præbuit officioſum ille ſe patarium, qvò certiora edoceret poſtmodùm ab immortali nomine & gloriâ monumentorum celebri KIRCHERO; ut epiſtola ſignificabit SCHOTTI. Erraverim nec ne cum *Athanaſio*? ut oſtendere conatus es peculiari nuper tmemate Theſauri cimeliorum milleformium naturæ pariter & Artis, â liberalibus ingeniis cond ſcendorum; videbimus in fine. Non poſſum tamen non ingenuè fateri, in multis aliis adeò mutaſſe me ſententiam, ut victus experimentorum ac rationum teſtimonio, ſubmiſsè cedam veritati. Hæc me cauſſa movit maximè, ut, niſi emendandi multa & in melius refingendi

copia

copia relicta mihi foret, mallem inter blattas ſepeliri exiguas illas Diſſertationes ſeparatim qvondam editas de *Aqvis ſupra cœleſtibus*, *de Cœlo*, *de Stellis*, *Luce primigenia*, *de Luce atq; umbra*, *Elementis*, *Aere*, *Terra*, *Terræ motu*, (meteoro) *Motu Terræ*, (Copernicano) *de Sale*; *Mercurio*, *Gemmis*, *Fulmine ac tonitru*, *Nive*, *de Ventorum Originibus*, de *Atomis*, de *Generatione ac Corruptione*, de *Vita & Morte*, *Riſu*; *Paradiſo*, *Arca Noë*, *Raris Indiæ arboribus*, de *Montibus ignivomis*, de *Baſiliſco*; *Unicornu*; *Phœnice*, *Aranea* & *Tarantulis*, de *Manucodiata*, *Behemoth*, *Leviathan*, *Coralio*, *Balſamo*, *Saccharo &c.* & juveniles aliqvot Diatribas ſimiles Carteſiano Sectatori Dn. PLACENTINO antehâc oppoſitas. Dies diem docuit; poſtqvàm σοφώτεραι φροντίδες δεύτεραι correxerunt primas. Adeò humanum eſt errare ac agnoſcere errorem; ſi qvid verò boni ineſt, adſcribere divinæ tantùm gloriæ.

Ut unum alterumqve ſaltem referam; multorum loco de Tarantulis Perſarum & modo curandi harum morsûs monuit me literis privatis πολλῶν ἄστεα καὶ νόον ἔγνων *Olearius*, ὁ μακαρίτης. De Unicornu veriora ſuaſerat *Olaus Wormius*, ὁ πάνυ. Calidum innatum longè al ò interpretor nunc cum *Harvejo*. Manucodiatam vivere ex occulto cibo aëris valere, cum *Coſmopolita* (an *Michaël Sendivogius* is eſt?) aliisqve aſſero. Qvantoperè in aliqvâ de *Loco* habitâ Diſſertatione impugnavi vacuum posſibile & actuale contra Vacuiſtas (liceat Philoſophorum ore loqvi,) hodiernos, *Franciſc. Bac. Verulam*, *Helmontium*, *Gilbertum*, *Phocylidem*, *Kyperum*, *Valerian. M. Capuc. Emanuelem Magnanum*; tantoperè me certum in illuſtrandâ Aëris condenſandi, expellendi, rarefaciendi etiam naturâ reddidit de *Artificiali Vacuo*, per αὐτοψίαν, Magdeburgi ante annos hos XII, Nobilisſimus Vir, DN. OTHO de GVERICKE: qvem, optimâ ſignificatione vocis, *Magum* appellare ſoleo; noſtrorum temporum incomparabilem; ſimulqve gratias pro exhibitâ prolixâ illâ demonſtrandi liberalitate maximas nunc publicè decerno. Jam igitur Tû pariter arietare in volatiles Dracones niteris & ſale plurimo fricare illas belluas? Cogor; tam amicè laceſſitus, per has horas ſubeciſivas reſpondere. Age, qvando ita viſum eſt, ut invicem experiamur, fiat.

 DE

Διάσκεψις.

Dracones volatiles Chinenſium in ludicro exhibiti.

ASſertor volatilium Draconum documenta talia videbar mihi attuliſſe qvondam, cùm id agerem, ut erueretur veritas naturæ, qvæ non referri mererentur inter ludicra phænomena Chinenſium. Qvæ verò illa? An Dracones iſtiusmodi volantes, qvales exhibet (in Chinâ Illuſtrata p. 137.) *Kircherus*, pedibus Sinenſium Idoli ſummi FE aut FU ſubſtratos? An verò tales qvales memorat *Schvventerus* (in Deliciis Mathemat. part. 12. qvæſt. 25.) *Harsdorfferus* pariter, ac *Schottus*: (Lib. XX. Mag. Nat. c. 10.) *Quædam*, inqvit, *extant non ſpernendæ ſubtilitatis experimenta, ab omni miſturæ additamento ſecreta; qvæ non injucunda fore putavimus ingenioſis artificibus. Extat artificium, qvod DRACO VOLANS, vel Cometæ ſidus dicitur. Cujus talis ſit conſtructio. E ſubtilioribus harundinum paxillis qvadrangulum conſtituatur, ut longitudo latitudini hemidiæ ſit proportionis: diametri duo, & ex oppoſitis partibus vel angulis immittantur, qvarum interſectione funiculus alligetur, & ejusdem qvantitatis cum duobus aliis jungatur è capitibus machinæ provenientibus. Sic papyro & ſubtili lino obtegatur, ne qvid ſit in eâ grave: inde è turris, montis, vel altiori loco faſtigio æqvalibus & uniformibus ventis credenda. Laternam aliqvi ſuprà locant, ut Cometa videatur, ſclopum alii chartâ & pyrio pulvere involutum, & cum in aere qvieſcit, immittitur per reſtim funiculus, accenſus annulo, vel lubrico aliqvô: ſtatimq; velum petens ignem ori admovet maximoq; tonitru in plures disſilit partes machina & ad terram procumbit, &c.* Si verum eſt, qvod ex *Martini Martinii* αὐτοψία refert *Schottus* in Aërotechnica, Religioſi Sacerdotes è carceribus hoc uſi ſtratagemate ſe liberârunt ibi apud barbaros. Sed rem putemus extra jocum.

Veri ac naturales paſſim obſervati, pinnati.

Alatos ac volatiles Serpentes & Dracones in aliqvammultis regionibus fuiſſe obſervatos, Hiſtoricorum pariter & teſtium ex αὐτοψία fide olim confirmavimus. Alas eorum autem *pinnatas*, non *pennatas* appellavimus. Sic Veſpertiliones alarum pinnatarum beneficio volare, pariter ac ſolent illi piſces, de qvibus poſteà dicemus, in confeſſo eſt. Provocamus ad ſeqventia. Apud

Matthe-

Matthæum Merianum in Hiſt. Antipod. part. 2. p. 211. *Johannes Ludovicus Gottofridus* ſcribit: Unter andern aber war ein geflügelte Schlange gebraten / deſſen ſie ſich höchlich verwunderten. Sie (ſerpentes iſti ab Americanis capti atqve devorati,) ſahen ſo erſchröcklich auß / daß ſie die Spanier nicht berühren wolten. Diligentisſimus Luſtrator Orientis Joan. Jacob. Breuning. C. 26. p. 166. in der Orientaliſchen Reiſe / anderer Meerfarth: *Vidimus*, inqvit; *inter alia qvendam ſuprà modum prægrandem ampliſſimumq; ſerpentem bipedem, geminis inſtructum alis, qvales veſpertilionis eſſe ſolent.* Audiatur etiam *Hieronymus Benzo* in Hiſt. Nov. Orb. & Gallorum in *Floridam* navigatione c. 4. p. 480. *Obſervavi*, ait; *qvendam ex noſtratibus non procul à ſylvâ, ſerpentem alatum occidiſſe. Hæ ipſæ ita efformatæ erant; ut remigio earum; terrâ ſe elevare qvidem ac volare, ſed tamen humili volatu potuerit.* Teſtes oculati hi fuerunt. Admittantur alii. Non jactabimus autoritatem *Plinii*, Latini melioris qvàm Hiſtorici; non *Jul. Caſ. Scaligeri*, (cui extra illam Ariſtotelis idololatriam, plurimum tribuimus;) qvi (exerc. 183. ſect. 5.) in *Narſingæ* Regno alatos angves arboribus inſidentes memorat; non *Ambroſii Paræi*, Chirurgi Regii Pariſienſis (l. 1. Oper. Chirurg. f. 51.) nec *Joh. Euſeb. Nierembergii* (qvem non ſine causâ magni ſemper fecerat *Sperlingius ὁ μακαρίτης* noſter) conſenſum implorabimus, ex 12. Hiſt. Nat. c. 36. f. 282. Sed teſtem ἀξιόπιστον ſummumqve *Bartholinum* Thomam producemus, qvi tractatu Patavii editô de Unicornu (c. 7. p. 50.) cum icone ex *Tobiæ Aldini* muſeo diſtentum exſiccatum alatum prodidit Draconem. Miſit ejus ſceleton Rex Galliarum LUDOVIC. XIII. *Franciſco Barberino* Cardinali. Siſtemus etiam *Kircheri* teſtimonium (l. 8. Mund. ſubt. Sect. 4. c. 2.) de occiſo immanisſimo Volatili *Dracone* per Eqvitem Gvaſconem apud Rhodienſes. Sed nec alterum illicò rejiciendum planè, (qvoniam in unâ aliave circumſtantia levior diſsenſus fortè obſervatus eſt,) qvod ante XV. hos annos con-

tigit

tigit exemplum Romæ, induſtriâ illius conſignatum, & relatum aliundè. Qvo de ſeparatim infrà in ἀνασκευῇ agemus. Rectè igitur (in Hiſt. Animal. part. 4. c. 5.) D. *Franzius* ſcribit: „*Verorum Draconum duæ ſunt ſpecies. Qvidam qvibusdam mem-*„*braneis pinnis ſunt alati, qvibus ſunt alæ non ex pennis, ſed membranis, in dorſo inſtar pinnarum &c.* Sed in eô minus cautè *Franzius* (part. 2. H. A. c. 28. p. 570.) â præſentia alarum atqve ex volatu arguit mox avem. Sic enim de Veſpertilione judicat: *Vincit illorum ſententia, qvi Veſpertilionem inter aves referunt: tùm qvia volare proprium dicitur avium, tùm qvia binos tantùm pedes habet.* Hæc ſi collectio valeret, Dracones bipedes volatilesqve pariter annumerari avibus deberent. Qvin & piſces aliqvi; Piſces inqvam. Volatiles nimirū piſces dari, omni careret dubitatione. *Scaliger* Cardanomaſtyx teſtis (Exerc. 223. ſ. 4.) *Volantium piſcium cadavera â te viſa ſcribis. At vivi nobis conſpecti ſunt.* In mari Veneto, Venetias inter & Ravennam, duobus ſuprà *Qviozam* milliaribus, Anno Chriſti 1550. captus eſt piſcis volans, *Ambroſio Pareo* referente (lib. 24. Chirurgic. oper. p. 736) *Andreas Thevetus* in Coſmograph. memorat, dum novum navigando obiiſſet orbem, infinitos piſces volantes, incolis Sylveſtribus *Bulambech* dictos, apparuiſſe ſibi; qvi ab aqvis ſubſilientes, qvinqvaginta paſſus volando perrexerunt, & ſæpisſimè ad vela malumqve impingentes, nautarum eſca evaſerunt. Idem â *Johanne Lerio* in Hiſtoriâ Braſiliana confirmatum legimus. *Normanni*, Duce *Nicolao Durentio Villagagno*, Melitenſi Eqvite, volantes piſces numero innumero deprehenderūnt. Vid. in Hiſt. Antipod. ap. Merianum Gottofredus p. 318. & conf. Itin. Generoſ. Dn. â *Neitzſchiz* part. 4. c. 1. p. 348. In China etiam familiares eſſe, didici ex *Neuhoſio*, (in Deſcript. Regni Sinenſ. p. 380.) & Sinenſi *Florâ*. Addo his confesſionem Amici proximâ necesſitudine conjuncti mihi, C. N. W. M. C. Sic ille in literis, haud ita pridem mihi juſto ſeriùs exhibitis gratisſimis, ex Indiæ Orientalis Inſula *Java Majore* ſcriptis, cùm ephemeridem itineris ſignâſſet; inter alia, den 25. Martii hatten wir die Höhe deß Poli Antarctici 1. gr. und ſtunden groſſe Hitze auß / ſo / daß wir kaum Athem ſchöpffen kunten; den 5. Aprilis hatten wir

Ex aliis tamen non mox arguenda avis.

Dantur piſces volatiles ingenti numero.

die

die Höhe von 3 gr. aber gar keinen Wind. Den 6. Dito waren wir „ bey der Inſul S. Matthæi, und fiengen allhier ſehr viel fliegende „ Fiſche/welche in unſer Schiff flogen/uud darauff niederfielen: iſt „ ein ſehr gut Eſſen &c: Hos piſces volatiles, qvis qvæſo avibus, „ intuitû volatûs, accenſeret? Sed tranſeant,& tranſigant cum veritate priùs, *Franzium* qvi hâc ſeqvuntur parte. Nobis certo ſedet certius, annumerari muribus debere Veſpertilionem. Neqve enim animal oviparum; viviparum exiſtit. Non pennis, pinnis potiùs ac pilis gaudet. Qvin etiam mammas habet, lac, & pullis idem præbet, nec ſuis caret dentibus. Adde aſininas qvoqve aures. Mintrat deniqve, ut mures alii. His ita ſe habentibus, diſpiciendum eſt cummaximè, qvid Amicisſimus Antagoniſta in continuatione operis Admirandorum Naturalium ac Artificialium regeſſerit nuperrimè. Negat videlicet (1) *Alatos uspiam Dracones dari â Natura.* Negat (2) *ſi vel maximè darentur, tàm vaſto & prægrandi eos corpore exiſtere, ut homines, aut animalia majora devorare valeant.* Negat (3) *volare eos poſſe, ſi ſtaturâ tàm enormi atq; pondere præſtarent.* Negationis rationes penſitabimus deinde. Nunc generatim dubia hæc æſtimanti mihi incidit judicium non unum. Primum illud: *multa hactenus pro veris & penè oraculis videntur habita in rebus naturalibus, quæ nihilominus abſurda ſunt & falſa.* Alterum hoc: *Multa hactenus pro falſis atq; fabuloſis habita, quæ tamen ſunt, fuerunt, erunt etiam certisſima in ſeſe ac verisſima.* Tertium ex utroqve conſectarium: *rei naturalis veritas non pendet ab imaginatione hominum & credulitate.* Illuſtrandi causâ ibimus per ſingula, priusqvam ſpeciatim ad Volatiles Dracones deſcendamus.

Veſpertilio non annumerari debet avibus.

De rebus naturalibus in ſenſus non apertè incurrentibus addubitare primò, intereſt prudentiæ & ipſius veritatis. Qvid in vitâ, qvid in doctrina etiam freqventius, qvàm fallere ac falli? Hinc illa inter Ariſtotelis Interpretes disſidia & æternæ lites. Hinc factum, ut nobilisſima ſcientiarum Phyſica, nil aliud propemodùm, qvàm variarum ſæpiùs vix probabilitatum, aut opinionum de Naturâ Chaos facta. Hic effectus ille, cum ad hominem plus, qvàm tyrannicè philoſophari nitimur. Poſte-

Notatur Ariſtotelica tyrannis.

ritas

NB ritas vix credet, tot in Germaniæ Academiis, in tantâ rerum luce, tot aliàs ingenio, judicio, & ſcriptis nobilisſimos vixiſſe Viros, qvi tàm addictè tamen *Ariſtotelis* & aliorum ſputum linxerint; ut terminorum & diſtinctionum ſomnia innumera excogitârint; ne ſcilicet erroris aut abſurditatis poſſet argui homo unicus, Græcus, paganus, divinarum omnium malitiosè ignarisſimus. Poterat nimirum ire altiùs, ut optimus magiſter *Plato*; ſi voluiſſet ſaltem; aut ſi noluiſſet datâ operâ priores optimos ante ſe Philoſophos *Anaxagoram*, *Democritum*, *Thaletem* aliosqve oppugnare. Tantum abeſt, ut pro normâ, aut idoneo ſaltem teſte, qviqve ſit exceptione major, Ariſtotelem in Phyſicis haberi poſſe credam. In *Phyſicis* dixi. In illis enim qvæ ad Organicam, ex parte Ethicam, & Politicam inprimis Diſciplinam pertinent; admiror, laudo Ariſtotelis ingenium induſtriamqve. Et jamdudum eſt, qvò de posſesſione illâ illum deturbârint ſapientes.

Laudatur ſtudium experimentale

Sectandum potiùs & magnifaciendum medium EXPERIMENTALE. Qvod ut Democritus; Hippocrates, & alii ante tot ſecula; ipſumqve ante Ariſtotelem excoluerunt; ſic mirum non eſt; cur hoc noſtro ævo in hâc via regia incedant regii & egregii Philoſophi. Æternis vehenda plauſibus Anglorum natio felicisſima hoc nomine; qvòd propter ſtudium Naturæ artiumqve humanarum ſucceſſibus pulcherrimis locupletandum ſub auctoramento Regis Invictisſimi CAROLI verè SECUNDI, alterius cujusdam PTOLOMÆI aut ALPHONSI, Illuſtrisſimam Societatem iniit ex *DUCIBUS*, *Archiepiſcopis*, *Epiſcopis*, *Marchionibus*; *Comitibus*, *Baronibus*, *Eqvitibus*; *Doctoribus*, *Armigeris*, *Nobilibus*, *Mercatoribus*, ac Peregrinis. De qv. vid. Acta Philoſ. Societ. Reg. in Anglia ad Ann 1667. ap. Cl. *Henr. Oldenburg.* p. 163. Ab eo inde tempore, paucisſimorum ſcilicet annorum, talia detecta novimus, qvalia intra annos ampliùs ſexcentos nemo legerit inventa. Expende, & miraberis; ſed ne ſine gratâ VERULAMII memoria! Erit annuente DEO tempus, qvo incomparabile hoc inſtitutum publico præconio celebraturi ſumus alibi.

Illuſtrisſima Societas Regia Anglicana.

Ut

Ut pauca pro exemplis afferamus, tranſeant figmenta abſurdisſima de Orbibus cœleſtibus realibus & Orbium motricibus Intelligentiis, de ſoliditate cœli atqve immobilitate, de aliis farinæ hujus nugis; qvis non velut pro principiis, certè pro hiſtoriis indubitatis olim habuit, Unicornu Indicum Arabicumve eſſe, qvod â marinis piſcibus è *Grönlandia* & *Norvvegia* copioſum aliàs affertur, niſi fraudem tàm invictis detexiſſet rationibus *Olaus Wormius* in Muſéo. Qvis non admiratus eſt & inter præſentisſima alexipharmaca numeravit *Bezoar?* Hunc tamen Lapidem ex India Orientali ad Pharmacopolia noſtra non deferri, ſed ab Hebræis Luſitanis ex magiſteriis plantarum ſaliumqve confici, ingenuè *Zvvelferus* confitetur & oſtendit in append. animadverſ. ad Pharmacop. Auguſt. f. 65. Et docuit *Patienus Gvido*, Pater, Medicus Pariſienſis in de Peſte libro. Ut nihil hic de *Hieronymo Rubeo*, Ravennate, Archiatro Pontif. Rom. (in Comment. ad *Celſ.* l. 3. c. 7.) nihil de *Martiano*, Medico Romano, (Comment: in Hippocr.) nihil de *Aloiſio Mondella*, (in exam. ſimpl. medicam.) nihilqve de *Auguſt. Thonero* (Lib. 1. obſerv. Med. p. 26.) dicam. Ad candorem tuum provoco, Vir Experientisſime, ut arbitreris, qvantæ ſint pecuniarum, atqve utinam non ſanitatis ſæpè etiam decipulæ *Coralliorum* & *Perlarum* magiſteria! propter menſtrui liqvores vix omninò ſeparabiles qvantalibet humanâ arte. Sed heus porrò! *poteſne ſolvere iterum præcipitata ſemel magiſteria Perlarum, Coralliorum, & ſimilium &c.? Vide, ne tibi obſtet acidum, & pro theſauris relinqvatur caput mortuum?* Laudo potius ſimplicia, & ingenuam confesſionem iterum *Zvvelferi*, append. ad animadverſ. Pharmac. Aug. p. 38. & judicium Dn. D. *Wirdig.* in libello eruditionis reconditioris (ſi anomala nonnulla eximas) plenisſimo, Lib. 2. de Medicin. Spirituum c. 19. Nihil de Lapide Fulminari addo; qvem tu inter errores ſeculorum jure numerâſti. Contrà, ut ad alterum judicium reſpiciamus noſtrum, qvotusqvisq; *Circulationem ſangvinis* ante celeberrim. Harveum pro vero infallibiliqve dogmate agnovit? Et jam in plantis æqvè ac arboribus hanc *ſucci nutritii circulationem* demonſtratam â MAJORE Noſtro eſſe, qvam lætor, cum intelligo. Qvis de *Chirurgia infuſoria &* trans-

Fabulæ ac fraudes circa Unicornu.

Lapid. Bezoar.

Qværitur: qvid tribuendum magiſteriis Perlarum & Coralliorum?

Qvid lapidi fulminari? Multa è contrario pro abſurdis habita, qvantumvis neceſſariò ſint vera.

tranſfuſoria, per immisſionem purioris ſangvinis aut liqvoris varii in corpus morbidum ante D. *Chriſtophor. Wrenium* inſignem Mathematicum & *Timotheum Clarckium*, Ordinarium Reg. Maj. Medicum in Angliâ, vel ſomniando cogitâſſet? Qvis ante *Pecqvetum* felicisſimam *Thoracicorum ductuum* inventionem, qvis ante *Thomam Bartholinum* ac *Rudbeckium* (addo & *Jolivium*) cùm ſcrutarentur Lacteas, fortuitò in notitiam *Lymphaticorum Organorum* inciderunt; qvis, inqvam, vel probabilia hæc habuiſſet? Chamæleontem aſſumere colores, candido excepto, omnes, & ex aêre duntaxat vivere, creditum huc usq; ſemper fuit. Sed vide contrariam utrinqve relationem veriorem ap. αὐτόπτην *Kircher.* (Lib. 1. de Luc. & umbr. part. 3. c. 7.) Jam, qvis non inter fabulas aniles poſuiſſet ante *Athanaſium Kircherum*, peſtilens contagium, (qvod Anno 1657. trecenta ferè hominum millia intra ſpacium ſemeſtre jugulaverat *Neapoli*, *Romam* poſteà afficiens immani ſtrage,) ex innumerabili vermiculorum è putridis corporibus ſcaturientium pullitie exortum eſſe, niſi microſcopia ſecretum iſtud prodidiſſent? (Vid. *Kircher.* in Scrutin. de Peſt. Sect. 1. c. 7. §. 1. & 2.) In aceto, ſangvine ac lacte innumerorum vermium examina obſervavit idem. (Lib. 10. de Luc. & Umbr. part. 2. c. 8.) Qvid? qvòd invenias Naturam etiam in minimis (*Gaſp. Schotti* monitum hoc ex induſtriâ *Kircheri* eſſe, ſcio, in Mag. Nat. & Art. Tom. 2. part. 1. Libr. X. Syntagm. 4. c. 2. p. 537.) exhibuiſſe tauros, eqvos, canes, feles, aſinos aqvilas, anſeres, aqvatilia omnis generis. *Qvid pulex aliud, qvàm locuſtam ſine alâ refert? Pilos qvoq; ſeu capillos in canales tuboſq; incluſos cum ſtupore videas.* Vidimus in tranſitu apud ingenioſisſimum *Weigelium* per exqviſita microſcopia, qvæ Anno 1665. exhibebat Jenæ in *muſcis, culice, arenulis*, & urticâ mirabilia phænomena. Pulviſculus tineoſus caſei aut pili, atomus videri poſſet potiùs, qvàm ex pluſculis conſtare partibus. Sed ecce! animalculum 6. pedibus inſtructum, capitulo rubro, roſtro veluti porcino, ocellis nigricantibus, corpore poſteriori qvadrato & omninò albo diaphano, tergo largis pilis hiſpido. Qvum parit aliàs tineolas 4. vel 5. matrem adſectantur undiq; & adhærent ejus corpori, pilis undiqve innexæ. Dixeris hoc minimum naturæ

Chamæleon ex aere vivit, & colorem candidũ aſſumit æqvè.

Peſtis ex putredine ac vermiculis.

Mirabilia phænomena in muſcis. urticis, tineolis.

eſſe,

eſſe, inter animalia, aperitiſs. artifice, de *Piere* obſervatum.

Eant nunc, & jurent Jovem Lapidem, qvi veteres errores deperire, qvàm admittere veritatem malunt, aliter ſe iſta omnia habere. Clament: *nova, nova iſthæc eſſe*, qvæ indè à mundi conditu fuerunt vetera ac vera. Audiant hi potiùs elenchum *Riſtiam* (in ſtultit: nobiliſs. p. 173.) admitant etiam hoc conſectarium: *Veritatem rerum naturalium nullatenus pendere ab imaginatione hominum & ſervili aliqvâ credulitate.* Lubet huc adferre lepidum ex *Linemanno* locum, qvi in Deliciis Calendariographicis (qv. 7. ad ann. 1644) pro libertate Philoſophica adverſus cerebroſos iſtos homines ſic ſcribit: Solche Philoſophi gemahnen mich wie jener Landmeſſer/der 20. Jahre Land gemeſſen hatte/welcher/ da ihm ein ander ſeinen täglichen Irrthumb zeigen wolte/ ſprach: ich bitte/man wolle mir ſolchen Irrthumb nicht entdecken/ ſonſten wo ich ihn verſtehen würde/ wäre ich in meinem Gewiſſen überwunden / daß ich niemand in XX. Jahren hätte recht gemeſſen/welches mir ein groſſer Schimpff ſeyn ſolte. Cauſam iſtiusmodi errorum eſſe, rectè arbitratur in ſingulari opere Operatric. Idear. defenſ. *Joh. Marcus Marci*, qvòd hi de Naturâ diſputant, Naturâ inconſultâ, qvam credunt opinionibus mutari ſuis poſſe. „Si tamen propiùs Naturam adſpexiſſent, & opera illius artis, qvam ipſi oderunt, & ad cujus nomen horrent, ſine qvâ ne„qvit conſpici Natura nuda & ſine veſte, qvalisqve ſuis amatoribus videri ſolet, conſuluiſſent, qvàm aliter eſſent affecti! qvam puderet opinionum ſuarum! qvàm detumerent in ſuâ inani & falsâ Philoſophia! Uno ictu rueret in antiqvum Chaos cum ſuis fundamentis Phyſica illorum. „*Qvid qvæſo dicerent hi tanti Philoſophi*, pergit idem, *ſi plantam qvaſi momento naſci in vitreo vaſe viderent, cum ſuis ad vivum coloribus & rurſum interire & renaſci, idq́ qvoties, & qvando luberet? Credo Dæmonium arte magicâ incluſum dicerent illudere humanis ſenſibus.* His igitur præmiſſis, (pro reſponſo generali forſitan ſufficientibus,) qvid circa hiſtorias volantium Draconum monitum à DN. MAJORE fuerit, excutiamus ſpeciatim. Negat videlicet volatiles Dracones in Naturâ eſſe. Rationes exhibet; qvia (1) *defectu*

Notantur novorum experimentorum contemtores.

αὐτοψίας hæc ſententia laborat: (2) nullus in univerſo orbe angulus oſtendi poteſt, in qvô hæc ſpecies reperiatur abundanter: (3) relatio Romana de occiſo Dracone aliqvo volante, propter varietatem circumſtantiarum aliqvot, ſuſpecta eſt.

Confirmatur aliis experientiis Draconum volantium veritas.

Qvod ad primam attinet objectionem, reſponſum anteà, fuiſſe â permultis occiſos, viſos etiam, vivos pariter ac mortuos Dracones iſtiusmodi volantes. Addimus *Bellonium*, qvi (l. 2. c. 70.) ex Arabiâ in Ægypto alarum beneficio delatum deſcripſit accuratè: *Cyſatum*, qvi αὐτόπτης in Helvetia monſtrum immane, ingens, tale viſum per circumſtantiâs depinxit omnes, apud *Kircher.* (lib. 8. Mund. ſubt. Sect. 4. p. 94.) & capitis illius magnitudinem cum eqvino, figuram cum ſerpentino, ſine contradictionis metu comparavit: *Geſnerum*, qvi (in append. Hiſt. Animal. Lib. de Dracon.) Tempore *Franciſci* I. Galliarum Regis non procul â *Rupella* occiſum â ruſtico, viſum â Rege, doctis, aliisqve fide dignis viris prægrandem ac volatilem ſerpentem memorat fuiſſe. Iconem ejus vide loco allegato, (pag. 43.) In Ægyptum ex Arabiâ & Æthiopia prolixo numero qvotannis advolare beſtias hujusmodi, qvæ immanem paſſim dent ſtragem, idem ibidem Autor eſt *Geſnerus.*

Ubi habitent.

Locum habitationis ſi reqviras, deſerta ab hominibus & ſaxoſa montium crepidinesqve imminentium rupium & ſubterranea antra eſſe, loqvitur experientia. In *India*, Orientali maximè, Draconum numeroſam in ſylvis, vallibus, convallibus, paluſtribus deprehendi multitudinem, non tantùm inter Veteres *Philoſtrati* ac aliorum, ſed ex ſcriptoribus noſtri ævi unanimis conſenſus docet. Exempla & Autorum loca poſtmodò uberiora afferemus. Præ cæteris, Æthiopia, Nubia, Lybia, his belluis infames. Jam qvid de Pyrenæis, de Alpibus, de Helvetiæ, Tyrolenſium jugis aviisqve horribilibus dicemus? Draconum in Carpathicis Scepuſienſis Comitatûs montibus cavernas prodidit & ſimul ſubiit paucisſimos ante annos Dn. *Joh. Paterſon Haibn* Eperienſis in Hung. Sup. Medicus inſignis, magnamqve osſium copiam ad fluvium *Dunajec* in ſpeluncis reperiri, lacte Lunæ obrutorum, non obſervavit ſaltem, ſed oſſa horum pluria transmiſit in Poloniam ad juniorem *Lubomyrſcium*, & in Sileſiam

Antra horum ſubiit in Hung. Haibnius.

am ad μακαρίτην Dn. *Sachſium*; teſtibus Ephemerid. Curioſ. German. (obſerv. 139. p. m. 257. & obſerv. 194. p. 366.) Alia, qvi vult, loca luſtret, ex *Leone Africano*, ex *Johanne Stumpfio* producta â *Geſnero*. Tertia in contrarium allata ratio vacillat. *Variant nimirum circumſtantiæ nonnullæ: E. nulla eſt hiſtoria illa, atq; fabuloſa ſpecies Draconum.* Hoc ſi conſeqveretur, ruerent hiſtoriæ verisſimæ in ſacris & profanis; dum circumſtantiæ loci, temporis, conditionis; ſæpenumerò referuntur aliter. Concedamus tamen minùs vero conſona ſcripſiſſe in novellis iſtis narratorem; an propterea ſubleſtæ fidei coarguendus P. *Athanaſius Kircherus*, in re manifeſtâ, Romæ accolis notisſimâ? Sed ponatur, aliqvid humani hîc interveniſſe etiam; an ideò, qvæ aliundè certa ſunt, negari penitusq; rejici merentur? Jam ad ſecundum DN. MAJORIS accedamus ἔγκλημα. *Negat* nimirum, ſi vel maximè darentur, *tàm vaſto & immani eos corpore exiſtere, ut homines, aut animalia majora devorare posſint.* Liceat penſare ſales ſalibus. Hæc cùm legiſſem primò, incidebat mihi locus apud *Franciſcum Redi*, Italum curioſisſimum della *Cruſca* Academici, ut conſtat, ſeqvens: *Indies*, (ſcribit ipſe ad *Laurentium Magalottum*, in obſervationibus de Viperis,) *magis magisq; confirmor in meo propoſito, nolle me fidem dare rebus naturalibus, præterqvàm in eô, qvod meis propriis ego viderim oculis, & niſi per iteratam & rurſus repetitam experientiam idem confirmatum veniat.* Sed ſi juxta *Carteſium*, nec ſenſibus, vel ſemel nos decipientibus, habenda ampliùs eſt fides; qvis tandem veritatis arbiter evadet? Qvisqvis ſit; Maximum cuſtodiat MAJOREM Noſtrum Numen, uti nunqvàm belluis immanibus his tàm vicinus uspiam exiſtat, ut videre vivas atq; volitantes posſit. Periculum devorandi qvippe ſubeſt. Sed jam ad ſeria.

Defenditur P. Kircherus.

Defendendus Optimus Præceptor hic SPERLINGIUS. Sic ipſe in appendice Zoologiæ, (c. 2. de Dracone qv. 1.) *qvæ nutritio illius ſit?* reſpondet: *Veſcitur carnibus & cadaveribus. Tanta in eô voracitas, ut una vice totum cervum conſumat.*

Et B. Sperlingius.

Draconum magnitudo.

mat. *Fame compulſus, homines etiam aggreditur, necat, de-vorat.* Et qvæſt. 2. *Qvænam generatio?* Reſpondet: *magnitudinis ſtupendæ eſt; & alius XX. cubitos, alius XXX, alius XL. longus. Nicephorus tàm mirandæ magnitudinis Draconem deſcribit, ut illum interfectum octo paria boum vix loco movere potuerint. Qvem, ut ne aërem inficeret, interfectum combuſſerunt.* Non advocabimus ad faciendam fidem tantùm *Plinium*; qvem nihilominus cum viris veris vera referentem expeditiùs qvis rideat, qvàm ut refutet. Ipſe ſcilicet octavo *H.* N. qvarto decimo, *Livius* deinde Lib. 18. *Gellius* ex Tuberone, 6. Noct. A. 3. *Florus* l. 2. c. 2. & *Val. Max.* I, 8, 29. nec non *Silius Italicus* lib. 6. *Punic.* ad fluvium *Bagradam*, tantæ magnitudinis (C. nempe & XX. pedum longitudinis) Serpentem obſtitiſſe *Regulo Attilio* in Africam moventi ſcribunt, ut uſu amnis prohibuerit exercitum illig. *Svetonius* in *Octavio* teſtatur, eum populo ſpectandum publicaſſe angvem L. cubitorum in Comitio. Auctor *Dio* eſt lib. L. viſum in Hetruria bicipitem ſerpentem, longum pedes LXXXV. Adi etiam *Philipp. Caroli* ad *Gell.* & audi *Diodorum Siculum*, providum, ſi qvisqvam inter Græcos veteres, *Hiſtoricum* ex libr. 3. Biblioth. c. 37. *Non ideò fides deneganda*, inqvit, *eſt Æthiopibus*, aut *ſtatim pro fabula accipiendum, qvod ab illis dictitatur. Memorant enim tàm vaſtos apud ſe angves conſpectos eſſe, ut non ſolùm vaccas & tauros, aliasq; tantæ molis beſtias deglutierint, ſed cum Elephantis qvoq; conflictati ſint.* Adduxerat videlicet iſtius generis immane monſtrum tale *Diodorus* antè.

Aſſeritur à variis ſtupenda.

Draco & antiqvus ſerpens qvomodò differant.

Nec eſt, ut offendamur nomine ſerpentis, pro Dracone. *Dracones ſunt in rerum natura*, inqvit *D. Franzius* (part. 4. Hiſt. Animal. c. 5.) *ſed nihil ſunt aliud, niſi ſerpentes, valdè annoſi, & aucti admodùm. Hinc extitit vulgatum verbum: ſerpens, niſi ſerpentem devoraverit, non fit Draco.* Nec niſi per ſingularem emphaſin, ὁ δράκων μέγας, καὶ ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος dictus Satanas ab Apocalyptico Scriptore, c. XII, 9. *Aloyſius Cada-*

muſtus

muſtus Navigationis ſuæ cap. 28. (ubi de *Senega*, regione *Africæ* apud *Nigritas* loqvitur,) *ibi*, inqvit, inveniuntur ſerpentes tantæ vaſtitatis, ut *integras capras hauriant, nec lancinent; ſolidè devorantur.* Adeóne condiemq ſalibus hîc qvoqve beſtias, in fruſta nondum laceratas; devoratas interim? ceu ludibundo calamo notavit MAJOR feſtiviſſimus §. 4. cap. 4. *Cæſar Scaliger* (Exerc. 183. Sect. 6. atqve iterum Comment. in Ariſtot. Hiſt. Animal. l. 2. c. 18. ſect. 122.) *in Macra ſerpens ſpectaculo fuit mortua ingenti longitudine: tàm craſſa, ut utrimq; ſedentes in eqvis contueri inter ſe neqvirent: biatu tàm vaſto, ut eqviti aditus eſſe poſſet. Sqvamæ clypeorum orbibus pares. Ad Cathaijam, qvæ pars ultima Scythiæ eſt, qvinqvagenûm pedum ſerpentes eſſe, denos pedes implere craſſitudine, ungves leoninos habere ſine pedibus, proditum eſt: oculorum orbes pedum ternûm, tàm grandi biatu, ut hominem integrum excipere valeant: formidini eſſe cæteris omnibus animantibus, etiam Urſis & Leonibus, qvos noctu invadant & conficiant.* Conf. & *Euſeb. Nieremb.* lib. 12. Hiſt. Nat. c. 39. *Gerh. Voſſ.* 4. de Orig. Idololatr. 53. Serpentes in *Carajan* Tartariæ Orientalis M. *Paulus Venetus* (l. 2. c. 40.) tantos eſſe aſſerit, ut urſos qvoqve abliguriant. Vid. etiam *Eraſm. Franciſc.* (l. 3. im Außländ. Kunſt- und Sitten-Spiegel c. 40. p. 1459.) Apud *Mandeslovium* (in Itinerar. l. 3. de Inſula Java ubi agit, f. 210.) memorantur tantæ magnitudinis ſerpentes, ut canes pueroſqve hauriant. Qvibus planè gemina ſunt iſta, qvæ annis propè ſuperioribus *Georgius Anderſenius* (in Itiner. Indic. l. 1. c. 7. p. 9.) juxta Bataviam, metropolitanam *Javæ* urbem viderat αὐτόπτης: Die Schlangen ſind allhier ſo groß/ daß Sie auch Menſchen verſchlingen können / wie ich ſelbſt geſehen/ daß einſt ein Javaner eine Schlang gefangen und auffgeſchnitten/ lag ein halbverweſeter Menſchen Cörper im Bauch. Adi pariter *Volqvardum Jverſen*, relat. ap. *Olear.* l. 4. Itin. Jndic. c. 4.

Animalia mediæ ac majoris qvantitatis, devorant.

Qvæ cùm ita ſeſe habeant, qvid cauſæ eſt, cur in dubium trahamus lepideqve impugnemus magnitudinem ſerpentum & Draconum, homines & bruta vaſtiora qvoqve invadentium? Cauſam indagemus potiùs, qvî fiat, qvòd in immenſam illam molem adeò excreſcant, apud Indos maximè, ſerpentes? Rem,

Cauſſa, cur in tantam magnitudinem excreſcant adeò ſerpentes?

 niſi

niſi fallor, acu tetigit Cardanus: (lib. 9. Subtil. de animalib. p.287. edit. Baſil. 1553.) *magnitudinis ſerpentum cauſa eſt calor regionis. Nam ſerpentes durâ ſunt carne, ob id in immenſum creſcere apti. Nam & arbores plurimùm creſcunt, qvia denſiore ſunt ſubſtantiâ; ſic & Elephantes. Sed ſerpentibus frigida natura obſtabat, ob id non niſi in calidisſimis regionibus illi ad tantam poſſunt pervenire magnitudinem. At qvi neqveunt creſcere calore auxiliante, neceſſariò ſiccisſimâ ſunt naturâ, atq; ob id perniciosisſimi.* Seqventia, qvæ loco allegato addidit *Cardanus* de *Baſiliſco*, necante homines obtutu, & veneni in viperis ac aliis ſerpentibus natura, fabulis merentur accenſeri. Alia longè ratio, & qvidem multiplex veneni eſt, qvàm qvæ vel ex ſiccitate, vel ex humiditate etiam derivari per qvalitates manifeſtas posſit. Et experimentis non *Zwelferi* ſaltem, (animadverſ. in Pharmacop. Aug. p. 211. ſeqq. ac p. 272.) ſed & *Franciſci Redi* certiores ſumus facti, venena viperarum plerarumq; iracundiæ œſtro concitatarum demum concipi. Plerarumqve dixi; non ignarus nuperi in Gallia experimenti Domini *Charas*, Pariſiis A. 1669. vid. Act. Philoſ. Societ. Reg. in Angl. ad Ann. prædictum. Incredibile nimirum dictu, qvantum in homine bilis, qvantum in beſtia rabioſus furor præſtet. Ἀξιομνημόνευτον hoc Generoſ. obſervavit *Neitſchitz* in Itin. p. 134. *lethales morſus incandeſcentium in Candia fœminarum.*

Viperæ an venenatæ?

Morſus mulier. lethal.

Præterea Draconem illum immanisſimum, qvem à Monacho occiſum refert P. *Athanaſius Kirch.* in Hiſtoria *Euſtachio-Mariana.* (part. 4. p. 140.) Nec miror granditatem iſtiusmodi ſerpentum, nec aliorum extra Europam animalium ſolito majorum. Ecce *Oſtrea* librarum 300. in communi apud Indos! teſte *Mandeslovio*; (l. 3. de Inſul. Jav. p. 210.) B. *Olearium* admittes, ſcio: Jch habe ſelbſt 2. Schulffen oder Schalen von 467. Pfund in die Gottorfiſche Kunſt-Kammer gegeben; wie die Auſter in Jndien außgezogen worde mit einem Ancker / haben 120. Perſonen darvon gegeſſen. Et *veſpertiliones* anſeris magnitudinem æqvantes in Java Majore, teſtimonio *Anderſenii* (Itin. Indic. X) et *Teſtudines* 300. ac qvandoqve 500. librarum, ex nuperrimâ relatione Dn. de *Bourges* in Itiner. Ind.

Apud Ind. Orient. Oſtrea 300. & 400. librar.

Veſpertilion. anſeribus æqvales.

Teſtudines 300 & 500 libr.

Epi-

Epiſcop. *Berytenſis*, de Inſula *Aſcenſione*. (p. 179.) Mures etiam majores illos (*Rattas* vulgò nominant) ſimiles porcellis, & ovinas caudas, XXV imò XXX. librarum exhiberi apud Indos Orientales autor iterum eſt *Anderſen*. *Majores mures porcellis noſtris pares.*

Mirentur talia qvi volent: dubitent, an in Natura ſint, cùm ſint tamen; per me licet. Nunqvàm Elephantorum turrigera ſuſpexi terga, vel immania in mari cete. *Plinium* hîc ſeqvor potiùs, & laudo aſſerentem: *in magnis corporibus, aut certè majoribus facilis officina ſeqvaci materia fuit. In his tàm parvis, atq; tàm nullis* (qvalia inſecta ſunt minora) *qvæ ratio, qvanta vis, qvàm inexplicabilis perfectio? ubi tot ſenſus collocavit in culice? Et ſunt alia dictu minora. Sed ubi viſum in eo prætendit? ubi guſtatum applicavit? ubi odoratum inſeruit? ubi verò truculentam illam & proportione maximam vocem ingeneravit?* Minima omninò magis animalcula merentur admirationem. Vide mihi qvæſo iſta apud *Hookium*, ingenioſisſimum Britannum, incredibilia phænomena in Micrograph. & *Kircheri* confer librum X. Luc. & umbr. part. 2. c. 8. In aceto, lacte, animalium puſtulis & ſangvine innumerabilem pulliriem beſtiolarum neſcio qvarum tandem affatim ſcatere, inexpertum rerũ harum omnium ſe prodit, qvi inficiatur. Ars etiam in plurimis Naturam imitata polidædalam qvot pasſim in Aulis atqve inter Proceres ſiſtit paradoxa? Eburneas pateras 1600, grano piperis incluſas torno admirabili elaboratas Romæ vidit *Petrus Servius*, Pontificius Archiater. Artifex torevta Svevus dicitur *Oſvvaldus Noringherus*. (Serv. diſſert. de mirac. nat. & artis, p. 65. n. 62.) Non unius clepſydræ relatio futura eſſet incredibilium artificiorum, qvæ in Serenisſimi Electoris-Principis, DN. & Nutricii mei Clementisſimi Technophylacio dignis oſtentantur ſpectatoribus inſignis copia. *In minimis Natura maximam meretur admirationem.* *Ars pariter.*

Plurium deſinere, ac ſuper ſedere liceat probatione iſthâc, ſi ſtaturâ tàm enormi polleant Dracones, volare illos poſſe. Volent, qvantum velint, qvantum valeant; volârunt tamen & volabunt. Ultra maria volaſſe etiam, qvis dubitet inter tot teſtes? Nihil fruſtrà facere Natura ſolet; dedit alas ad volandum, uti pedes ad inambulandum. Pinnas iſtas epiphyſes ſi qvis aſſerat; dicat & in veſpertilionibus ac piſcibus volanti-

 bus;

bus; ſed videat, an non invitâ fiat veritate. Fateamur potiùs cum D. *Paterſonio*: (ex Vol. 3. Ephem. Cur. Germ. obſerv. 139. p. 258.) *de veritate rei, qvod Dracones attinet, nihil dubitandum eſſe.* Sed habemus confitentem reum, Amicum Candidum MAJOREM, dum ſeqventi V. capite, pro eo, qvo excellit ſingulari & ingenio & amore veritatis, non audet ferè ampliùs tot teſtimoniis experientiisqve adverſari: cogi ſe deniq; ad fidem tot Autoribus habendam; inprimis verò memorabile ac curioſum arbitratur, qvod laudatus loco allegato obſervavit A. 1672. in Hungaria ſuperiore *Paterſonius.* Tanta vis veri eſt, ut magnete efficacior vel ferri domina evadat.

Hos placido attritu provocaſti ipſemet igniculos, Vir Celeberrime; in flammam mutui amoris valituros. Nunc ut pro tot egregiis transmisſis ſcriptis tuis munuſculo Epiſtolam obſignem, accipe MAGNETEM PHILOSOPHICUM, Luminis cœleſtis retinaculum, PHOSPHORUM videlicet pro attrahendo AURO AURÆ, à liberali genio Chymici exercitatisſimi DN. GLUCKENII profectum. Qvem qvâ moderari arte debeas, privatis literis monebo. Cætera omnia de eo copiosè tradidit Collegii Curioſi veſtri laudatisſimi ingenioſus *Hermes* DN. BALDUINUS. Mitto & MAJORI Tibi ex *Java Majore* fructum arboris lapidificæ impenetrabilem, figurâ pariter & magnitudine ovi Anſerini, cujus ferrea medulla fuit. Habet aliqvid de eo *Petr. Servius*, (de Ungvent. armar. edit. Rom. 1642. p. 43.) & *Joh. Marcus Marci* (lib. 1. Idear. Operat. c. 1.) cujus utriusqve ſcripta dum occurrunt rariùs, benevolè communicavit Communis noſter atqve Optimus Affinis, honoratisſimus Collega atqve Compater, DN. D. MICHAEL SENNERTUS, cum Parente magno maximè de bonis univerſis apud nos meritus, à qvo ſalutem debui adſcribere. Tu intereà vale, ſalve iterum, & conſtanter fave! Wittebergæ pridie Non. April. Anno cIↄ Iↄc LXXV.